

ADVIES Nr. 2.139

Zitting van dinsdag 16 juli 2019

Fonds voor sluiting van ondernemingen - Wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 2007

x   x   x

ADVIES Nr. 2.139

Onderwerp : Fonds voor sluiting van ondernemingen - Wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 2007

Bij brief van 14 juni 2019 heeft de heer K. Peeters, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 dat de sluitingswet van 26 juni 2002 uitvoert.

De wijziging betreft het artikel 5 van dit koninklijk besluit dat het deel bepaalt dat door het sluitingsfonds ten laste dient genomen te worden van de werkloosheidsuitkeringen die door de RVA betaald worden aan de werknemers wier arbeidsovereenkomst geschorst wordt omwille van tijdelijke werkloosheid.

Het advies van de Nationale Arbeidsraad wordt gevraagd aangezien het artikel 53 van de sluitingswet voorziet dat de vaststelling van dit deel bij koninklijk besluit wordt bepaald na advies van het Beheerscomité van het sluitingsfonds en van de Raad.

Op verslag van het Bureau heeft de Raad op 16 juli 2019 het volgende advies uitgebracht.

x   x   x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INHOUD EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

- Bij brief van 14 juni 2019 heeft de heer K. Peeters, minister van Werk, het advies van de Nationale Arbeidsraad gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 tot uitvoering van de artikelen 2, 3°, b, 28, § 2, en 53 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van ondernemingen.

Artikel 53 van de wet betreffende de sluiting van ondernemingen voorziet dat het Fonds voor sluiting van ondernemingen een deel ten laste neemt van de werkloosheidsuitkeringen die door de RVA betaald worden aan de werknemers wier arbeidsovereenkomst in haar uitvoering is geschorst met toepassing van de artikelen 49, 50, 51 en 77/4 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten (de zogenaamde tijdelijke werkloosheid).

Het is de Koning die bij besluit het bedrag bepaalt van het deel dat door het Fonds ten laste genomen wordt, na advies van het beheerscomité van het Fonds en van de Nationale Arbeidsraad.

Artikel 5 van voornoemd koninklijk besluit bepaalt dat het Fonds 33 % ten laste neemt van het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid die de RVA aan de arbeiders uitbetaalt en 27 % van het bedrag uitbetaald aan de bedienden.

Het voor advies voorgelegde koninklijk besluit strekt ertoe dit artikel 5 te wijzigen, hetgeen dus een advies van de Nationale Arbeidsraad vereist.

- De verklarende nota's opgemaakt door de administratie van het Fonds en overgemaakt aan zijn Beheerscomité (3 en 17 maart 2016 en 4 april 2019), en die door de minister van Werk in bijlage bij de adviesaanvraag eveneens aan de Raad worden overgemaakt, geven enige uitleg over de beweegredenen van de voorgestelde aanpassing van het voornoemd koninklijk besluit.

Op 5 juni 2014 gaf het Beheerscomité van de RVA unaniem zijn goedkeuring aan de wijziging van het artikel 115 van het koninklijk besluit houdende de werkloosheidsreglementering van 25 november 1991.

Dit artikel betreft de minimumdagbedrag voor de werkloosheidsuitkering voor tijdelijke werkloosheid. Het zou worden gewijzigd door de afschaffing van het onderscheid van het minimumdagbedrag naargelang de gezinscategorie.

Ondertussen werd als een van de definitieve voorstellen inzake de verdeling van de welvaartenveloppe voor de periode 2019-2020 weerhouden dat op 1 januari 2020 alle minima tijdelijke werkloosheid zouden opgetrokken worden tot het minimumbedrag voor gezinshoofden (advies nr. 2.129 van 23 april 2019).

Deze wijziging zou een administratieve vereenvoudiging van de procedure realiseren, maar ook een budgettaire meerkost voor de RVA.

In het kader van het voorakkoord van de welvaartvastheid 2019-2020 wordt de meerkost voor 2020 door de RVA geraamd op 2.266.427 EUR of een verhoging van 0,57 % van de geraamde uitgaven tijdelijke werkloosheid 2020.

- Gezien de tenlasteneming door het Fonds van een deel van de werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid die door de RVA uitbetaald worden, zou deze wijziging evenwel ook een budgettaire meerkost voor het Fonds inhouden.

De bedoeling van de voorgestelde aanpassing van het artikel 5 van het bestaand koninklijk besluit is om de budgettaire meerkost voor het Fonds door de geplande wijziging van het artikel 115 van het werkloosheidsbesluit te neutraliseren.

In de plaats dat het Fonds een vast bedrag ten laste neemt van het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid die de RVA uitbetaalt (33 % van de kost ervan voor arbeiders en 27 % voor bedienden), zou gewerkt worden met een vast percentage van het totale bedrag van de werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid die de RVA uitbetaalt.

In concreto, zou het Fonds 33 % of 27 % ten laste nemen (naargelang het gaat om arbeiders of bedienden) van 99,43 % van het totale bedrag van de werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid die de RVA uitbetaalt, respectievelijk voor arbeiders of bedienden.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Nationale Arbeidsraad heeft een onderzoek gewijd aan de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit.

Hij heeft kennis genomen van het feit dat de wijzigingen in het artikel 5 van het koninklijk besluit van 23 maart 2007 tot doel hebben om de budgettaire meerkost voor de RVA (door de geplande aanpassingen inzake het minimumdagbedrag voor de werkloosheidsuitkering voor tijdelijke werkloosheid) niet door te rekenen aan het Fonds voor sluiting van ondernemingen.

De Raad heeft kennis genomen van de besprekingen die reeds aan onderhavige kwestie werden gewijd. Enerzijds, in het Beheerscomité van de RVA, waar reeds op 5 juni 2014 werd overeengekomen dat een aanpassing van de minima tijdelijke werkloosheid niet ten laste van het Fonds mag komen. Anderzijds, in het Beheerscomité van het sluitingsfonds, waar op 4 april 2019, een principiële akkoord werd bereikt met de voor advies voorgelegde aanpassing van het koninklijk besluit.

De Raad zelf heeft in het advies nr. 2.129, dat hij op 23 april 2019 uitbracht tezamen met de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en dat de definitieve voorstellen inzake de verdeling van de welvaartenveloppe voor de periode 2019-2020 bevat, bevestigde dat aanpassing van de minima tijdelijke werkloosheid overeenkomstig het akkoord in het Beheerscomité van de RVA niet ten laste van het Fonds mag komen en dat de tussenkomst van het Fonds in de tijdelijke werkloosheid dienovereenkomstig dient verminderd te worden.

Hij wenst hierbij op te merken dat er in het ontwerp van koninklijk besluit gekozen werd voor de techniek van een tussenkomst van het Fonds gelinkt aan een vast percentage (99,43 %) van de totale uitgaven voor de werkloosheidsuitkeringen voor tijdelijke werkloosheid (op basis van de geraamde meerkost van de uitgaven voor tijdelijke werkloosheid in 2020, namelijk 0,57 %).

Alhoewel het totale bedrag van de uitgaven voor tijdelijke werkloosheid in elk geval van jaar tot jaar fluctueert (want verband houdt met de economische situatie) en de omvang van de tussenkomst van het Fonds dus niet te voorspellen valt, wordt hierdoor gezorgd voor een zo objectief mogelijke formulering in de regelgeving.

In het licht hiervan kan de Raad zijn akkoord betuigen met de tekst van het ontwerp van koninklijk besluit.
